

9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku

Podatki dochodowe, Ordynacja podatkowa, inne podatki i opłaty

Zmiany w sposobie korygowania kosztów, nowa ulga na innowacje, obszerna nowelizacja Ordynacji podatkowej, to tylko niektóre nowe regulacje, jakie obowiązują wraz z początkiem roku.

W publikacji zawarliśmy najważniejsze zmiany w podatkach dochodowych, innych podatkach i opłatach oraz w Ordynacji podatkowej.

Redaktor prowadzący: Sylwia Maliszewska

Wydawca: Norbert Pawlikowski

ISBN: 978-83-269-4797-1

Wydawnictwo: Wydawnictwo Wiedza i Praktyka sp. z o.o.

Adres: 03-918 Warszawa, ul. Łotewska 9a

Kontakt: Telefon 22 518 29 29, faks 22 617 60 10, e-mail: portalfk@wip.pl

NIP: 526-19-92-256

Numer KRS: 0000098264 – Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, Sąd Gospodarczy
XIII Wydział Gospodarczy Rejestrowy. Wysokość kapitału
zakładowego: 200.000 zł

Copyright by: Wydawnictwo Wiedza i Praktyka sp. z o.o. Warszawa 2016

Skład i łamanie: Raster Studio

„9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku” wraz z przysługującym Czytelnikom innymi elementami dostępnymi w subskrypcji (e-letter, strona www i inne) chronione są prawem autorskim. Przedruk materiałów opublikowanych w „9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku” oraz w innych dostępnych elementach subskrypcji – bez zgody wydawcy – jest zabroniony. Zakaz nie dotyczy cytowania publikacji z powołaniem się na źródło. Publikacja „9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku” została przygotowana z zachowaniem najwyższej staranności i wykorzystaniem wysokich kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia autorów oraz konsultantów. Zaproponowane w publikacji „9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku” oraz w innych dostępnych elementach subskrypcji wskazówki, porady i interpretacje nie mają charakteru porady prawnej. Ich zastosowanie w konkretnym przypadku może wymagać dodatkowych, pogłębionych konsultacji. Publikowane rozwiązania nie mogą być traktowane jako oficjalne stanowisko organów i urzędów państwowych. W związku z powyższym redakcja nie może ponosić odpowiedzialności prawnej za zastosowanie zawartych w publikacji „9 najważniejszych zmian w podatkach w 2016 roku” lub w innych dostępnych elementach subskrypcji wskazówek, przykładów, informacji itp. do konkretnych przykładów.

Wydawca nie odpowiada za treść zamieszczonej reklamy; ma prawo odmówić zamieszczenia reklamy, jeżeli jej treść lub forma są sprzeczne z linią programową bądź charakterem publikacji oraz interesem Wydawnictwa Wiedza i Praktyka.

ZMIANY W PODATKACH DOCHODOWYCH **4**

Faktury korygujące podatnicy rozliczą w bieżącym okresie rozliczeniowym	4
Koniec z obowiązkiem zmniejszania kosztów uzyskania przychodów	8
Obowiązuje już nowa ulga na innowacje	9

ZMIANY W ORDYNACJI PODATKOWEJ **17**

Trzy stawki odsetek od zaległości podatkowych	17
Ordynacja podatkowa 2016: zmiany w wydawaniu interpretacji indywidualnych	18
Ordynacja podatkowa 2016: Podatnik nie będzie musiał osobiście płacić podatku	21
Nowe zasady kontroli podatników: od 1 lipca 2016 r. Jednolity Plik Kontrolny	23

INNE PODATKI I OPŁATY **27**

Zmiany w podatku od nieruchomości weszły w życie od 1 stycznia 2016 r.	27
W 2016 roku podatek od nieruchomości oraz inne stawki podatków i opłat lokalnych w dół	29

ZMIANY W PODATKACH DOCHODOWYCH

Faktury korygujące podatnicy rozliczą w bieżącym okresie rozliczeniowym

Od 1 stycznia 2016 r. obowiązują przepisy dotyczące korekt przychodów oraz kosztów podatkowych wynikających ze zdarzeń mających wpływ na zmianę podstawy opodatkowania. Nowe regulacje nie mają zastosowania do faktur korygujących, których przyczyną wystawienia jest błąd rachunkowy popełniony na fakturze pierwotnej lub inna oczywista omyłka.

Jakub Rychlik
doradca podatkowy

Od 1 stycznia 2016 r. w ustawach o podatkach dochodowych, to jest w ustawie o PIT, ustawie o CIT oraz w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne obowiązują przepisy regulujące zwiększanie bądź zmniejszanie przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów na skutek otrzymania bądź wystawienia faktury korygującej czy też innego dokumentu, na podstawie którego następuje korekta.

Obowiązuje generalna zasada, że sprzedawca koryguje (zmniejsza lub zwiększa) przychody z działalności gospodarczej w okresie rozliczeniowym (miesiąc, kwartał), w którym wystawia fakturę korygującą, natomiast nabywca koryguje koszty w tym okresie rozliczeniowym, w którym ją otrzymał. Zasady te nie mają zastosowania do faktur korygujących, których przyczyną wystawienia jest błąd rachunkowy popełniony na wystawionej fakturze pierwotnej lub inna oczywista omyłka.

Rabaty, zwroty towarów – korekty rozliczymy na bieżąco

Powody wystawiania faktur korygujących zostały określone w ustawie o VAT, gdzie wymieniono:

- ▶ udzielenie rabatu, opustu,
- ▶ zwrot towaru lub opakowania,
- ▶ zwrot nabywcy całości lub części zapłaty,
- ▶ obniżenie lub podwyższenie ceny,
- ▶ pomyłka w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.

PRZYKŁAD

*Jeśli zatem przykładowo 26 lutego 2016 r. sprzedawca udzieli rabatu i wystawi fakturę korygującą *in minus*, to zmniejszy przychody z działalności gospodarczej za luty 2016 roku bądź za pierwszy kwartał przyszłego roku.*

Natomiast, jeśli nabywca otrzyma taką fakturę 2 marca 2016 r., to zmniejszenia dokonuje w rozliczeniu za marzec bądź za pierwszy kwartał. Jeżeli sprzedawca w danym miesiącu bądź kwartale nie uzyskuje przychodów bądź są one niższe od kwoty korekty, to zobowiązany jest zwiększyć koszty uzyskania przychodów.

W przypadku zaś podatników korzystających ze zryczałtowanej formy opodatkowania zmniejszenia przychodów dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowych, w których wystąpią. Analogicznie postąpi nabywca, który nie mogąc zmniejszyć kosztów uzyskania przychodów, powiększy przychody z działalności gospodarczej. Natomiast w przypadku faktur korygujących *in plus* sprzedawca zawsze będzie powiększał przychody, a nabywca koszty podatkowe. W związku z tym, skoro przepisy weszły w życie z pierwszym dniem 2016 roku, to może się okazać, że sprzedawca nie będzie mógł zastosować nowych przepisów, podczas gdy nabywca już to zrobi. Sytuacja taka zaistnieje, jeśli sprzedawca wystawi fakturę korygującą np. w związku ze zwrotem towaru w grudniu 2015 roku, a nabywca otrzyma ją w styczniu 2016 roku. W takiej sytuacji zgodnie z poglądami organów podatkowych sprzedawca zmniejszy przychód w okresie rozliczeniowym, w którym wystawił fakturę korygującą, czyli dokona korekty historycznej, nabywca zaś zmniejszy koszty podatkowe na bieżąco.

W przepisach mowa jest, że nabywca zmniejsza bądź zwiększa koszty podatkowe w okresie rozliczeniowym, w którym otrzymał fakturę korygującą. O ile można mówić o obowiązku zmniejszenia kosztów podatkowych w związku z otrzymaniem faktury korygującej *in minus*, o tyle nie można twierdzić, że będzie tak w odniesieniu do korekty faktury *in plus*, gdyż uznanie wydatku za koszt podatkowy jest prawem, a nie obowiązkiem podatnika. Jednakże, jeśli podatnik zdecyduje się zwiększyć koszty podatkowe wynikające z faktury korygującej, to powinien zrobić to tylko w tym okresie, w którym ją otrzymał.

Rozliczenie wsteczne przy korektach spowodowanych błędem

Rozliczanie faktur korygujących na bieżąco, tj. w okresie ich wystawienia i w okresie otrzymania, nie będzie funkcjonowało, jeśli powodem ich sporządzenia będzie błąd rachunkowy lub inna oczywista omyłka. Chodzi tu o błędy w kwocie netto, kwoty VAT czy też w stawce VAT. Z oczywistą omyłką będziemy mieli do czynienia w sytuacji, gdy sprzedawca zamiast zastosować zwolnienie od VAT, rozpozna VAT należny i na odwrót. W takich sytuacjach zarówno sprzedawca, jak i nabywca dokonają korekty historycznej.

PRZYKŁAD

W grudniu 2015 roku podatnik zwolniony od VAT podmiotowo sprzedał samochód. Sprzedaż spowodowała osiągnięcie obrotów powyżej kwoty 150.000 zł, co oznaczało, że podatnik powinien rozpoznać VAT należny. O swojej pomyłce podatnik zorientował się dopiero w lutym 2016 roku. Wystawił wówczas fakturę korygującą zwiększającą, w której doliczył VAT należny do uzyskanego wynagrodzenia (metoda od stu).

W związku z tym jego przychody się nie zmieniają. Natomiast nabywca będzie mógł zaliczyć do kosztów podatkowych VAT naliczony wynikający z faktury korygującej, jeśli tylko nie ma prawa do jego odliczania zgodnie z ustawą o VAT. Zwiększenia kosztów podatkowych powinien dokonać w okresie za grudzień 2015, a nie za luty 2016 r., gdyż powodem korekty jest oczywista omyłka.

Natomiast w sytuacji, gdy sprzedawca rozpoznawałby VAT należny metodą w stu, to korygowałby (zmniejszał) przychody również za grudzień 2015 roku.

Zmienione przepisy nie mają zastosowania do przedawnień

Nowe przepisy przewidują, że korekta na bieżąco nie będzie miała zastosowania do tych przychodów i kosztów uzyskania przychodów, które są związane z zobowiązaniem podatkowym, które uległo przedawnieniu. Moment przedawnienia należy określić na chwilę wystawienia (sprzedawca) bądź otrzymania (nabywca) faktury korygującej.

Jeśli chodzi o zobowiązanie podatkowe, to w odniesieniu do podatków dochodowych ulega przedawnieniu z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Jeśli zatem w 2016 roku sprzedawca wystawi fakturę korygującą do faktury pierwotnej, z której przychód z działalności gospodarczej powstał najpóźniej w 2009 r., to niezależnie od tego, czy będzie to korekta in minus, czy in plus, to nie będzie musiał korygować bieżących przychodów.

Zobowiązanie podatkowe za 2009 rok przedawnia się bowiem w terminie 5 lat, licząc od końca 2010 r. Co oznacza, że 1 stycznia 2016 r. będzie już przedawnione. W praktyce wystawianie faktur korygujących z tak dużym opóźnieniem wydaje się mało prawdopodobne, ale widać, że sprzedawcy wystawiający fakturę korygującą z powodu zwiększenia ceny nie będą musieli rozpoznawać przychodów, jeśli dotyczy to przychodów z 2009 r. Rezygnacja z opodatkowania podatkiem dochodowym tego rodzaju przychodów to rozwiązanie mało korzystne dla budżetu państwa. Być może nie jest to zabieg celowy, a zwykłe przeoczenie.

Zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów nie będą musieli dokonywać po 1 stycznia 2016 r. ci nabywcy, którzy do końca 2015 roku zmniejszą koszty podatkowe z uwagi na nieuregulowanie na rzecz kontrahenta wynagrodzenia w określonym terminie.

PRZYKŁAD

W dniu 30 sierpnia 2015 r. podatnik zakupił towar udokumentowany fakturą wystawioną tego samego dnia i zaliczył ją do kosztów podatkowych. Termin płatności wynagrodzenia wynosił 14 dni od dnia wystawienia faktury, co oznacza, że upłynął 13 września 2015 r. Nabywca nie zapłacił wynagrodzenia w terminie 30 dni od dnia upływu terminu płatności, czyli do 13 października 2015 r.

W związku z tym zmniejszył koszty uzyskania przychodów października 2015 roku. Następnie w grudniu dokonał reklamacji i zwrócił towar sprzedawcy, który wystawił fakturę korygującą. Nabywca otrzymał ją dopiero w styczniu 2016 roku. W takiej sytuacji nie będzie miał już obowiązku powtórnego skorygowania kosztów podatkowych.

W praktyce może wystąpić sytuacja, w której sprzedawca wystawił fakturę pierwotną, gdy był jeszcze ryczałtowcem, fakturę korygującą wystawia zaś, będąc już opodatkowanym na zasadach ogólnych bądź w ramach karty podatkowej. W takiej sytuacji powinien korygować przychody opodatkowane ryczałtem ostatniego okresu rozliczeniowego, gdy korzystał z tej formy opodatkowania. Analogicznie powinien postąpić podatnik, który wystawiając fakturę pierwotną, był opodatkowany na zasadach ogólnych, a fakturę korygującą wystawił, korzystając z ryczałtu bądź karty podatkowej.

PRZYKŁAD

Podatnik będący na zasadach ogólnych w listopadzie 2015 roku dokonał sprzedaży. Od 2016 roku zamierza przejść na ryczałt ewidencjonowany. W styczniu 2016 roku wystawił fakturę korygującą w związku z udzieleniem rabatu. Zmniejszenia przychodu z działalności gospodarczej dokonuje w rozliczeniu za grudzień 2015 roku.

Jeśli zaś chodzi o nabywcę, to jedynie w sytuacji przejścia z zasad ogólnych na formę ryczałtową będzie można rozliczyć fakturę korygującą w ostatnim okresie przed zmianą. W sytuacji odwrotnej nie ma obowiązku zmniejszania kosztów podatkowych ani też prawa do ich zwiększania, gdyż podatnik, który jest ryczałtowcem bądź który rozlicza się w ramach karty podatkowej, nie ma prawa do rozpoznawania kosztów uzyskania przychodów z faktury pierwotnej.

	Faktura pierwotna	Faktura korygująca	Korygowany okres rozliczeniowy
Sprzedawca	Ryczałt ewidencjonowany	Zasady ogólne/Karta podatkowa	Ostatni miesiąc/kwartał rozliczenia się ryczałtem
	Zasady ogólne	Ryczałt ewidencjonowany/Karta podatkowa	Ostatni miesiąc/kwartał przed przejściem na ryczałt
Nabywca	Ryczałt ewidencjonowany/Karta podatkowa	Zasady ogólne	Nie można uznać wydatku za koszt uzyskania przychodów
	Zasady ogólne	Ryczałt ewidencjonowany/Karta podatkowa	Ostatni miesiąc/kwartał przed przejściem na ryczałt

§ Podstawa prawna:

- art. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2, art. 3 pkt 1 lit. b, pkt 2, art. 4 pkt 1 lit. b ustawy z 10 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz.U. z 2015 r. poz. 1595).

Koniec z obowiązkiem zmniejszania kosztów uzyskania przychodów

Od 1 stycznia 2016 r. przestały obowiązywać regulacje dotyczące obowiązku korygowania (zmniejszania) kosztów uzyskania przychodów w razie nieuregulowania zobowiązań wobec kontrahentów w określonych terminach. Sprawdź, co ta zmiana oznacza w praktyce.

Grzegorz Magdziarz

ekspert ds. rachunkowości i MSR/MSSF,

biegły rewident, dyrektor finansowy w międzynarodowej firmie

Zmiany w PIT i w CIT od 1 stycznia 2016 r.

Od 1 stycznia 2016 r. przestał obowiązywać uciążliwy dla przedsiębiorców art. 15b ustawy o CIT oraz art. 24d ustawy o PIT wyłączający możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów niezapłaconych przez podatnika faktur.

Do tej pory było tak, że w przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatku i nieuregulowania zobowiązania w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik musi zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o nieuregulowaną kwotę wraz z upływem 30-dniowego terminu.

W sytuacji, gdy termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, a faktura nie została uregulowana, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów trzeba dokonać z upływem 90 dni od daty zaliczenia wydatku do kosztów uzyskania przychodów.

Przepisy te miały przyczynić się do likwidacji zatorów płatniczych. W praktyce powodowały jednak wiele kłopotów. Od 1 stycznia 2016 r. przestały obowiązywać.

PRZYKŁAD

Spółka ALFA zgodnie z RZiS za rok 2015 wykazała 500 tys. PLN przychodów księgowych oraz 300 T PLN kosztów księgowych. Jednocześnie stwierdzono, że minął ustawowy termin zapłaty 3 faktur dla dostawców w wysokości 100 tys. PLN netto. Spółka wyliczyła podstawę opodatkowania za rok 2015:

Przychody księgowe 500 tys. PLN

Koszty księgowe – 300 tys. PLN

Korekta „złych długów” +100 tys. PLN

Łącznie podstawa opodatkowania wyniosła 300 tys. PLN

Podatek 19% = 57 tys. PLN (300 T PLN x 19%).

W dniu 2 lutego 2016 r. spółka zapłaciła zaległe faktury. W związku z tym ALFA dokona korekty za rok 2016, dodając do kosztów podatkowych wygenerowanych w 2016 r. 100 tys. PLN z tytułu „złych długów” z 2015 roku.

§ Podstawa prawna:

- art. 2 i art. 3 ustawy z 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1197).

Obowiązuje już nowa ulga na innowacje

Spółki finansowe inwestujące w działalność badawczo-rozwojową w latach 2016 – 2017 będą zwolnione z podatku ze zbycia zakupionych udziałów i akcji, bez względu na termin dokonania operacji. Sprawdź, jak skorzystać z nowej ulgi.

W rozwoju innowacyjności mają pomóc nowe przepisy dotyczące działalności badawczo-rozwojowej, które obowiązują wraz z początkiem 2016 r.

Zmiany w PIT

Po zmianach koszty działalności badawczo-rozwojowej (działalność B+R) będą mogły być odliczone od podstawy obliczenia podatku.

Efektom zmian ma być zwiększenie liczby zakładanych spółek celowych przez szkoły wyższe w celu komercjalizowania swoich wyników badań. Ulga na działalność badawczo-rozwojową ma wpłynąć na funkcjonowanie przedsiębiorstw, obniżając koszty prowadzenia tej działalności oraz zachęcając do podejmowania większego ryzyka przez inwestorów.

Odliczenie od podstawy opodatkowania

Podatnik uzyskujący przychody ze źródła, jakim jest działalność gospodarcza, odliczy od podstawy obliczenia podatku (ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2 ustawy o PIT), koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność badawczo-rozwojową, zwane dalej „kosztami kwalifikowanymi”.

Kwota odliczenia nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z działalności gospodarczej.

Co to oznacza w praktyce?

Tak sformułowany sposób rozliczenia tej ulgi oznacza, że wcześniej poniesiony wydatek jest zaliczany w pełnej wysokości do kosztów podatkowych. Ulga innowacyjna natomiast podlega odliczeniu w wysokości 30%, 20% lub 10% kosztów uzyskania przychodów.

Definicja działalności badawczo-rozwojowej

Działalność badawczo-rozwojowa – to działalność twórcza obejmująca badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowana w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań.

Podstawę obliczenia podatku stanowi dochód po odliczeniu kwot składek zapłaconych na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe podatnika oraz osób z nim współpracujących, wpłat na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego oraz innych ulg i odliczeń np. darowizn.

W przypadku przedsiębiorców objętych 19% podatkiem, podstawą obliczenia podatku, jest ustalony dochód bez ulg i odliczeń, a jedynie pomniejszony o składki na ubezpieczenie społeczne oraz wpłaty na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego.

Nowy obowiązek

Podatnicy prowadzący działalność badawczo-rozwojową, którzy zamierzają skorzystać z odliczenia są obowiązani w prowadzonej księdze albo w prowadzonych księgach rachunkowych, wyodrębnić koszty działalności badawczo-rozwojowej.

Zmiany w CIT

Podobnie określona jest ulga na działalność B+R w ustawie o CIT.

Od podstawy opodatkowania, będzie można odliczyć odlicza się koszty uzyskania przychodów poniesione przez podatnika na działalność badawczo-rozwojową, zwane dalej „kosztami kwalifikowanymi” (nowododany art. 18d ustawy o CIT).

Odliczenie dla podatników CIT

W przypadku podatników CIT, podstawę opodatkowania stanowi dochód, po odliczeniu:

- 1) darowizn przekazanych organizacjom na cele określone w art. 4 ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
- 2) w bankach – 20% kwoty kredytów (pożyczek) umorzonych w związku z realizacją programu restrukturyzacji, zakwalifikowanych do straconych kredytów (pożyczek) i zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów,
- 3) darowizn na cele kultu religijnego – łącznie do wysokości nieprzekraczającej 10% dochodu.

Podatnicy prowadzący działalność badawczo-rozwojową, którzy zamierzają skorzystać z odliczenia na innowacje, są obowiązani w ewidencji rachunkowej, wyodrębnić koszty działalności badawczo-rozwojowej.

Zaliczenie do kosztów kwalifikowanych

Za koszty kwalifikowane uznaje się:

- 1) należności ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej, spółdzielczego stosunku pracy oraz składki z tytułu tych należności określone w ustawie z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, jeżeli te należności i składki dotyczą pracowników zatrudnionych w celu realizacji działalności badawczo-rozwojowej;
- 2) nabycie materiałów i surowców bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością badawczo-rozwojową;
- 3) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, a także nabycie wyników badań naukowych, świadczonych lub wykonywanych na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki () na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej;
- 4) odpłatne korzystanie z aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli to korzystanie nie wynika z umowy zawartej z podmiotem powiązanym z podatnikiem.

Trzy rodzaje badań naukowych

Badania naukowe oznaczają badania:

- a) **podstawowe** – oryginalne prace badawcze, eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie zastosowanie komercyjne,

- b) **stosowane** – prace badawcze podejmowane w celu zdobycia nowej wiedzy, zorientowane przede wszystkim na zastosowanie w praktyce,
- c) **przemysłowe** – badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności w celu opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzania znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów i usług; badania te uwzględniają tworzenie elementów składowych systemów złożonych, budowę prototypów w środowisku laboratoryjnym lub w środowisku symulującym istniejące systemy, szczególnie do oceny przydatności danych rodzajów technologii, a także budowę niezbędnych w tych badaniach linii pilotażowych, w tym do uzyskania dowodu w przypadku technologii generycznych.

Za koszty kwalifikowane uznaje się także dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, z wyłączeniem samochodów osobowych oraz budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością.

Do tych kosztów kwalifikowanych przepisu art. 23 ust. 1 pkt 45 ustawy o PIT oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 ustawy o CIT nie stosuje się. Regulacje te stanowią, że nie uważa się za koszty podatkowe odpisów z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonywanych, od tej części ich wartości, która odpowiada poniesionym wydatkom na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie tych środków lub wartości niematerialnych i prawnych, odliczonym od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym albo zwróconym podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

Zmiana procesu technologicznego

Jednoosobowa firma produkcyjna prowadzi działalność od kilku lat. Ma status średniego przedsiębiorcy. W 2016 roku zamierza wdrożyć nową technologię produkcji, która obniży koszty finansowe przez ograniczenie niezbędnej do wyprodukowania jednostki produktu energii. W tym celu podejmie jednocześnie działalność badawczo-rozwojową, polegającą na pracach rozwojowych. Będzie to polegało na odpłatnym korzystaniu z aparatury naukowo-badawczej na podstawie umowy z instytutem inżynierii przemysłowej.

Jest to wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny technologii oraz umiejętności planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych procesów.

Opłaty za wykorzystanie nowoczesnego sprzętu, który umożliwi zbadanie wpływu zmian na proces produkcji są zaliczone do tzw. kosztów kwalifikowanych.

Mogą one więc być rozliczane w ramach nowej ulgi na innowacje. Zgodnie z ustawą o PIT odliczeniu od dochodu podlega 20% tych kosztów.

Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

- 1) w odniesieniu do należności ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej, spółdzielczego stosunku pracy oraz składki społecznej z tytułu tych należności – 30% tych kosztów;
- 2) w odniesieniu do pozostałych wspomnianych wydatków:
 - a) 120% tych kosztów – jeżeli podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,
 - b) 10% tych kosztów – w przypadku innych podatników.

Rozliczenie kosztów kwalifikowanych

Niestety możliwość rozliczenia wydatków na innowacyjność podlega też pewnym ograniczeniom. Koszty kwalifikowane ponoszone w ramach badań podstawowych są odliczane wyłącznie pod warunkiem, że badania te są prowadzone na podstawie umowy lub porozumienia z jednostką naukową w rozumieniu ustawy z 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Charakterystyka prac rozwojowych

Prace rozwojowe to nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, w szczególności:

- a) opracowywanie prototypów i projektów pilotażowych oraz demonstracje, testowanie i walidację nowych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług w otoczeniu stanowiącym model warunków rzeczywistego funkcjonowania, których głównym celem jest dalsze udoskonalenie techniczne produktów, procesów lub usług, których ostateczny kształt nie został określony,
- b) opracowywanie prototypów i projektów pilotażowych, które można wykorzystać do celów komercyjnych, w przypadku gdy prototyp lub projekt pilotażowy stanowi produkt końcowy gotowy do wykorzystania komercyjnego, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna.

Do prac rozwojowych nie zalicza się prac obejmujących rutynowe i okresowe zmiany wprowadzane do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń.

Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały zwrócone w jakiegokolwiek formie.

Odliczenie nie przysługuje natomiast, gdy przedsiębiorca w roku podatkowym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty kwalifikowane.

W przypadku gdy za dany rok wystąpiła strata lub wielkość dochodu jest niższa od kwoty przysługujących odliczeń, odliczenia – odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części – dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe następujące bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.

Korzystający z tej ulgi są obowiązani wykazać w zeznaniu koszty kwalifikowane podlegające odliczeniu.

W przypadku podatników PIT odliczenie należy wykazać w zeznaniu, w którym rozliczane są przychody ze źródła, jakim jest pozarolnicza działalność gospodarcza.

Zwolnienie dla wkładu niepieniężnego

Jedną z bardziej pozytywnych zmian jest brak obowiązku rozliczania podatkowego wniesionych aportów.

W przypadku podatników PIT nie ustala się przychodu i kosztów uzyskania przychodów z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce kapitałowej w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej, wniesiony, przez podmiot komercjalizujący. Warunkiem zwolnienia jest to, aby wkład został wniesiony w 2016 albo w 2017 roku.

Do przychodów tych nie stosuje się przepisów art. 17 ust. 1 pkt 9 i ust. 1a pkt 5 ustawy o PIT. Oznacza to, że za przychody z kapitałów pieniężnych nie będzie uważana nominalna wartość udziałów (akcji) w spółce, objętych w zamian za wkład niepieniężny. Jeśli stosowałoby się te przepisy to przychód powstałby w dniu, w którym upływa okres 5 lat od dnia objęcia udziałów (akcji) w spółce kapitałowej w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej wniesiony przez podmiot komercjalizujący.

Gdyby przed tym dniem nastąpiło zbycie, umorzenie lub unicestwienie tych udziałów (akcji) albo podmiot komercjalizujący został postawiony w stan upadłości lub likwidacji lub nie byłby już w Polsce opodatkowany od całości swoich dochodów, to przychód ustalałoby się na dzień poprzedzający dzień ich wystąpienia. Identyczne zwolnienie wprowadzono też w ustawie o CIT.

Zwolnienie nie będzie jednak obowiązywało, gdy przedmiotem wkładu niepieniężnego w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej, jest autorskie prawo majątkowe do programu komputerowego.

Kosztem uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tych udziałów (akcji), są wydatki poniesione na ich objęcie, do wysokości nominalnej wartości tych udziałów (akcji).

Zwolnienie ze zbycia udziałów i akcji

Zwolniony z CIT będzie dochód z tytułu zbycia udziałów (akcji), nabytych w 2016 lub 2017 roku przez spółkę kapitałową lub spółkę komandytowo-akcyjną, której:

- 1) wyłącznym przedmiotem działalności jest dokonywanie inwestycji finansowych i która zainwestowała co najmniej 75% wartości bilansowej aktywów, ustalonych na ostatni dzień roku podatkowego, w którym dokonała zakończenia inwestycji, w aktywa inne niż:
 - a) papiery wartościowe będące przedmiotem publicznej oferty lub papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, chyba że papiery wartościowe stały się przedmiotem publicznej oferty lub zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym po ich nabyciu przez tę spółkę,
 - b) instrumenty rynku pieniężnego, chyba że zostały wyemitowane przez spółki niepubliczne, których papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub których akcje lub udziały wchodziły w skład portfela inwestycyjnego tej spółki,
 - c) nieruchomości, oraz
- 2) wartość aktywów, innych niż określone w pkt 1 lit. a–c, nie przekracza 50 mln euro według ceny nabycia, przeliczonej na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia roboczego poprzedzającego dzień nabycia aktywów.

Przez inwestycje finansowe, rozumie się inwestycje w instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz nabywanie lub obejmowanie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.

PRZYKŁAD

Fundusze inwestujące w działalność badawczo-rozwojową

Spółka z o.o., której wartość aktywów, nie przekracza 50 mln euro zamierza nabyć w 2016 roku udziały w spółce prowadzącej działalność badawczo-rozwojową. Wyłącznym przedmiotem spółki z o.o. jest dokonywanie inwestycji finansowych (mały fundusz). Jest to firma, która zainwestowała co najmniej 75% wartości bilansowej aktywów, w aktywa inne niż: papiery wartościowe będące przedmiotem publicznej oferty lub papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, instrumenty rynku pieniężnego, nieruchomości.

Spółka ta, która w 2016 roku lub 2017 roku nabędzie udziały lub akcje innych spółek badawczo-rozwojowych, skorzysta ze zwolnienia od dochodów ze zbycia takich udziałów bez względu na termin dokonania operacji.

Zwolnienie tylko po spełnieniu warunków

Zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) spółka, której udziały (akcje) są zbywane, jest spółką podlegającą w Polsce, w innym niż Polska państwie UE lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia oraz w okresie dwóch lat, spółka ta:

- a) nie spełniała warunków, uznania za zagraniczną spółkę kontrolowaną,
 - b) nie prowadziła działalności polegającej na wytwarzaniu wyrobów opodatkowanych podatkiem akcyzowym,
 - c) nie prowadziła działalności handlowej,
 - d) prowadziła działalność badawczo-rozwojową;
- 2) spółka dokonująca zbycia udziałów (akcji) posiada bezpośrednio, nieprzerwanie przez okres dwóch lat, nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w pkt 1.

W przypadku spółki, zwolnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 4 ustawy o CIT, nie stosuje do tej części dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych przez nią wypłaconych, która proporcjonalnie odpowiada udziałowi dochodów z tytułu zbycia udziałów (akcji), w całości dochodów tej spółki osiągniętych w okresie, za który dywidenda oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych są wypłacane.

Przepisy przejściowe

Od 1 stycznia 2016 r. przestały obowiązywać przepisy regulujące tzw. ulgę na nabycie nowych technologii, ponieważ dotychczasowe doświadczenia wskazywały, że nie spełniała ona w pełni zakładanych celów.

Jednak przepisy przejściowe wydłużają możliwość skorzystania z uchylonej ulgi. Podatnicy, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed 1 stycznia 2016 r. nabyli prawo do odliczenia wydatków poniesionych na nabycie nowych technologii na podstawie odpowiednio art. 26c ustawy o PIT oraz art. 18b ustawy o CIT, zachowują prawo do tych odliczeń po 31 grudnia 2015 r.

Trzeba też pamiętać, że podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed 1 stycznia 2016 r. oraz zakończy się po 31 grudnia 2015 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy o CIT, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r.

§ Podstawa prawna:

- art. 1-2, art. 11-15 ustawy z 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz.U. z 2015 r. poz. 1767),
- art. 26e-26g ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 361 ze zm.),
- art. 18d-18e ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 851 ze zm.).

ZMIANY W ORDYNACJI PODATKOWEJ

Trzy stawki odsetek od zaległości podatkowych

Nowelizacja Ordynacji podatkowej wprowadziła nowe zasady naliczania odsetek od zaległości podatkowej.

Sylwia Maliszewska, ekspert podatkowy

Stawka podstawowa bez zmian

Stawka podstawowa to suma podwójnej stopy kredytu lombardowego i 2%. **Dzisiaj wynosi 8%.**

Stawka obniżona po spełnieniu warunków

Obniżona stawka odsetek wyniesie 50% stawki podstawowej (obecnie jest to 4%).

Taką stawkę zastosują podatnicy, którzy sami ujawnią błędy i w ciągu 6 miesięcy złożą korektę, a następnie i uiszczą zaległe sumy w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty.

Obniżonej stawki odsetek za zwłokę nie będzie można stosować w przypadku korekty deklaracji:

- 1) złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w przypadkach gdy nie stosuje się zawiadomienia – po zakończeniu kontroli podatkowej;
- 2) dokonanej w wyniku czynności sprawdzających.

[Zapraszamy do obejrzenia porady video dotyczącej nowych stawek.](#)

Podwyższona stawka wyniesie 150% stawki podstawowej

Podwyższona stawka odsetek za zwłokę będzie dotyczyła zaległości podatkowych w zakresie VAT i podatku akcyzowego oraz cła. Stawka wyniesie 150% stawki podstawowej w skali roku.

Taka stawka będzie stosowana, gdy zobowiązanie podatkowe zostało zaniżone (lub też została zawyżona nadpłata lub kwota do zwrotu podatku) o ponad 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia.

§ Podstawa prawna:

- ustawa z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 20 października 2015 r. poz. 1649).

Ordynacja podatkowa 2016: zmiany w wydawaniu interpretacji indywidualnych

Złożenie wspólnego wniosku przez strony tej samej transakcji, czy możliwość uzyskania przez zmawiającego interpretacji indywidualnej chroniącej podmiot realizujący zamówienie publiczne to tylko niektóre zmiany w zakresie interpretacji podatkowych.

Wojciech Pietrasiewicz,

doradca podatkowy współpracujący z Allen & Overy A. Pedzich sp.k.

Od 1 stycznia 2016 r. weszło w życie szereg zmian wprowadzonych ustawą z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Wśród wielu istotnych zmian, które czekają podatników od nowego roku, są kwestie dotyczące uzyskiwania interpretacji.

Zmiany w procedurze uzyskiwania interpretacji od 1 stycznia 2016 r.

Ustawa wprowadza szereg udogodnień związanych w szczególności z możliwością złożenia wniosku wspólnego przez strony tej samej transakcji, czy możliwość uzyskania przez zmawiającego interpretacji indywidualnej chroniącej podmiot realizujący zamówienie publiczne. Wprowadzono jednak zmiany, których celem jest zmniejszenie ilości funkcjonujących w obrocie interpretacji indywidualnych poprzez ich uchylanie lub stwierdzenie wygaśnięcia.

Interpretacje ogólne zastąpią indywidualne?

Coraz częściej interpretacja ogólna, a nie indywidualna, może być podstawą ochrony podatnika przed konsekwencjami odmiennej interpretacji przepisów przez organy podatkowe kontrolujące podatnika. Będzie tak za sprawą mechanizmów umożliwiających stwierdzenie wygaśnięcia interpretacji indywidualnej lub uchylenie interpretacji indywidualnej i wydanie postanowienia stwierdzającego, że do stanu faktycznego ma zastosowanie interpretacja ogólna,

Jeżeli interpretacje ogólne będą wydawane częściej niż do tej pory, podatnicy będą mogli opierać się na treści i ochronie właściwej dla interpretacji ogólnej, bez konieczności wnioskowania o uzyskanie interpretacji indywidualnej.

Jednolita forma interpretacji ogólnych

Doprecyzowano również wymogi formalne dotyczące treści interpretacji ogólnej. Powinna ona zawierać w szczególności:

- 1) opis zagadnienia, w związku z którym jest dokonywana interpretacja przepisów prawa podatkowego;
- 2) wyjaśnienie zakresu oraz sposobu stosowania interpretowanych przepisów prawa podatkowego do opisanego zagadnienia wraz z uzasadnieniem prawnym.

Wymogi co do treści interpretacji ogólnej mają w założeniu umożliwić podatnikom weryfikację okoliczności faktycznych swojej sprawy lub tych przedstawionych w interpretacjach indywidualnych z zagadnieniem przedstawionym w treści interpretacji ogólnej.

Warto pamiętać, że te interpretacje indywidualne, które będą dotyczyły takich samych okoliczności jak przedstawione w interpretacji ogólnej będą eliminowane z obrotu prawnego.

Nowe rozstrzygnięcia spraw interpretacyjnych

W zmienionej Ordynacji podatkowej wprowadzono szereg nowych rozstrzygnięć spraw interpretacyjnych.

Obejmują one m.in.:

- ▶ zmianę wydanej interpretacji indywidualnej lub ogólnej, jeżeli stwierdzona zostanie jej nieprawidłowość uwzględniając orzecznictwo sądów Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- ▶ uchylenie wydanej interpretacji indywidualnej i umorzenie postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej (zgodnie z uzasadnieniem takie rozstrzygnięcie będzie wydawane np. gdy wniosek nie dotyczył przepisów prawa podatkowego, lub wnioskiem wystąpił podmiot, który nie był zainteresowanym)
- ▶ stwierdzenie wygaśnięcia interpretacji indywidualnej, jeżeli jest ona niezgodna z interpretacją ogólną wydaną w takim samym stanie prawnym;
- ▶ uchylenie wydanej interpretacji indywidualnej i wydanie postanowienia o stwierdzeniu, że do stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego opisanych we wniosku ma zastosowanie interpretacja ogólna

Zmiany te spowodują wyeliminowanie z obrotu prawnego części uzyskanych przez podatników interpretacji indywidualnych.

Uchylenie lub stwierdzenie wygaśnięcia interpretacji dokonywane są w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie, a następnie skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Zmiany dotyczące interpretacji ogólnych oraz eliminowania z obrotu interpretacji indywidualnych zmierzają do ograniczenia ilości sytuacji, w których podatnicy polegają na treści interpretacji indywidualnej na rzecz ochrony wynikającej z publikacji interpretacji ogólnych.

Zdaniem eksperta

Po 1 stycznia 2016 r. można też spodziewać się nowej kategorii sporów dotyczących wzajemnej relacji treści uzyskanej przez podatnika interpretacji indywidualnej oraz treści interpretacji ogólnej.

Interpretacje nie dotyczą kwestii proceduralnych

W zmienionych przepisach Ordynacji podatkowej doprecyzowano, że przedmiotem interpretacji indywidualnej nie mogą być przepisy prawa podatkowego regulujące:

- ▶ właściwość oraz
- ▶ uprawnienia i obowiązki organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej.

Skutki tej zmiany

Oznacza to, że przedmiotem interpretacji nie mogą być takie przepisy, jak te dotyczące pełnomocnictw, czynności sprawdzających, uprawnień organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej w toku kontroli.

Zmiana ta odzwierciedla tezy formułowane już w orzecznictwie, gdzie podkreślano, że *skutki ochronne mogą dotyczyć wyłącznie zastosowania się do interpretacji związanej z materialnym prawem podatkowym* (wyrok NSA z 8 stycznia 2014 r., sygn. akt II FSK 143/12)

Treść wniosków o interpretację nie będzie dostępna w bazie interpretacji

Po 1 stycznia 2016 r. treść wniosków o interpretację indywidualną nie znajdzie się w już BIP (wyszukiwarce dostępnej na stronach Ministerstwa Finansów). Ma to w założeniu zwiększyć szybkość zamieszczania interpretacji w bazie oraz zmniejszyć ryzyko ujawnienia danych osobowych wnioskodawców.

Jednocześnie wprowadzono wymóg wyczerpującego przedstawienia w treści interpretacji wyczerpującego opisu stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, co powinno ułatwić podatnikom identyfikowanie interpretacji odpowiadających ich sprawie oraz wyeliminować niedogodności związane z brakiem treści wniosków w bazie.

W praktyce podatnicy często dołączali do wniosków pewne dodatkowe informacje wyjaśniające okoliczności stanu faktycznego lub zdarzenie przyszłego w ich sprawie, mimo że organy podatkowe wydające interpretację nie miały obowiązku analizowania tych dodatkowych dokumentów oraz uwzględniania ich treści w swoim rozstrzygnięciu.

Po 1 stycznia 2016 r., informacje te nie będą dostępne dla podatników przeszukujących bazę interpretacji.

Podatkowa grupa kapitałowa

Nowe przepisy usuwają również wątpliwości dotyczące możliwości wnioskowania przez strony tworzące podatkową grupę kapitałową odnośnie konsekwencji podatkowych przewidzianych dla tej grupy.

Zmieniony art. 14n Ordynacji podatkowej daje ochronę podatkowej grupie kapitałowej z interpretacji indywidualnej wydanej przed powstaniem grupy, na wniosek spółki planującej utworzenie tej grupy, w zakresie działalności podatkowej grupy kapitałowej.

Łączny wniosek dla stron transakcji

Zmieniona Ordynacja podatkowa wprowadza uproszczony mechanizm uzyskiwania interpretacji przez strony tej samej transakcji. Do tej pory bardzo często strony transakcji sprzedaży nieruchomości, umowy konsorcjum, czy transakcji M&A występowały odrębnie z wnioskami o uzyskanie interpretacji indywidualnej do właściwych organów podatkowych.

W takich sytuacjach często dochodziło do opóźnień w realizacji transakcji ze względu na różny moment rozpatrzenia wniosku przez organy właściwe dla poszczególnych stron transakcji. Ponadto, istniało teoretycznie ryzyko otrzymania dwóch różnych interpretacji przez zainteresowane strony. Wreszcie składanie odrębnego wniosku przez każdą ze stron transakcji powodowało mnożenie ilości spraw interpretacyjnych wymagających rozpatrzenia.

Od 1 stycznia 2016 r. strony transakcji będą mogły wyznaczyć jedną z nich, która złoży wniosek wspólny, formułując pytania dotyczące konsekwencji podatkowych dla obu stron transakcji w zakresie wszystkich istotnych podatków.

Wyznaczona strona działa w imieniu wszystkich zainteresowanych i jest stroną postępowania interpretacyjnego. Organ wyda interpretację podmiotowi, który złożył wniosek wspólny, a jej odpisy trafią do wszystkich pozostałych zainteresowanych. Każdy z zainteresowanych korzysta z mocy ochronnej interpretacji w takim zakresie, jak gdyby sam złożył wniosek o uzyskanie interpretacji indywidualnej.

Wniosek składany przez zamawiającego

Od 1 stycznia 2016 r. z wnioskiem uzyskanie interpretacji będzie mógł występować również zamawiający w rozumieniu Prawa zamówień publicznych w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia ceny w związku z udzielanym zamówieniem publicznym.

Przykładowo, zamawiający będzie mógł wnioskować o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie stawki VAT właściwej dla przedmiotu zamówienia. Ochrona z interpretacji uzyskiwanej przez zamawiającego będzie chronić podmiot realizujący zamówienia publiczne.

§ Podstawa prawna:

- ustawa z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 20 października 2015 r. poz. 1649).

Ordynacja podatkowa 2016: Podatnik nie będzie musiał osobiście płacić podatku

Obowiązujące od początku roku zmiany w Ordynacji podatkowej umożliwiają w określonych sytuacjach zapłatę podatku przez inną osobę niż podatnik. Dowiedz się więcej na ten temat.

Od 1 stycznia 2016 r. zmiany w Ordynacji podatkowej umożliwiają zapłatę podatku przez:

- 1) małżonka podatnika, jego zstępnych, wstępnych, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę – bez limitu;
- 2) aktualnego właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, jeżeli podatek zabezpieczony jest hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym – bez limitu;
- 3) inny podmiot, w przypadku gdy kwota podatku nie przekracza 1000 zł.

Jednocześnie w przypadkach 1) i 3) – jeżeli treść dowodu zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na zobowiązanie podatnika – uznaje się, że wpłata pochodzi ze środków podatnika.

Korzystne zmiany

Zmiany te należy ocenić pozytywnie. Dają bowiem nowe możliwości zapłaty np. podatku od czynności cywilnoprawnych przy podwyższeniu kapitału zakładowego spółki bez zmiany umowy spółki przez podmiot inny niż spółka (np. jej udziałowca).

Zmiany te będą również korzystne dla przedsiębiorców zagranicznych obracających udziałami spółek o wartości rynkowej niższej niż 100.000 zł.

W takiej sytuacji pełnomocnik nabywcy będzie mógł uiścić podatek za nabywcę.

Zdaniem eksperta

Wydaje się jednak, że ustalony limit podatku do zapłaty przez inny podmiot mógłby być nieco wyższy.

Należy też pamiętać, że zapłata podatku za podatnika – jeśli należna kwota nie pochodzi z jego środków – może wywoływać konsekwencje podatkowe np. na gruncie podatku dochodowego.

Korzystną zmianą jest również wprowadzenie domniemania, że wpłata pochodzi ze środków podatnika w przypadku zapłaty podatku przez inny podmiot, jeżeli dotyczy kwoty podatku nieprzekraczającej 1000 zł i treść dowodu zapłaty nie budzi wątpliwości co do jej przeznaczenia na zobowiązanie podatnika.

Celową zmianą jest umożliwienie zapłaty podatku przez osoby z bliskiej rodziny podatnika. Także w tym przypadku uznaje się, że jeżeli treść dowodu zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na zobowiązanie podatnika uznaje się, że wpłata pochodzi ze środków podatnika.

Możliwość zapłaty podatku przez osobę trzecią budziła do tej pory istotne wątpliwości. W orzecznictwie wskazywano, że zapłata podatku dokonana przez inny podmiot w imieniu podatnika nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania podatkowego tego podatnika (uchwała NSA z 26 maja 2008 r, sygn. akt I FPS 8/07).

Zapłata podatku za podatnika przez inną osobę mogła więc powodować, że organy podatkowe nadal egzekwowały należny podatek od podatnika uznając, że kwota zapłacone przez inną osobę nie może spowodować wygaśnięcia zobowiązania podatkowego podatnika. Podatnik nadal więc miał zaległość podatkową do uregulowania, zaś osoba, która zapłaciła za niego podatek – nadpłatę.

Nowe zasady kontroli podatników: od 1 lipca 2016 r. Jednolity Plik Kontrolny

Nowa metoda kontroli będzie polegać na tym, że podatnicy będą mieli obowiązek przekazywania danych z ksiąg podatkowych na żądanie organu podatkowego w ujednoliconej formie elektronicznej. Sprawdź, jak przygotować się do nowych zasad kontroli.

Przemysław Grzanka,
ekspert podatkowy w zespole ds. VAT w KPMG w Polsce

W zakresie informatyzacji polskiej administracji podatkowej osiągnięto wiele, w tym zmodernizowano przestarzałą infrastrukturę, skonsolidowano oraz scentralizowano systemy podatkowe, rozwinięto e-usługi, np. poprzez umożliwienia składania zeznań podatkowych drogą elektroniczną, rezerwację on-line terminu odprawy granicznej.

Aktualnie przed aparatem skarbowym duże wyzwanie związane z informatyzacją metod kontroli podatników poprzez wprowadzenie od 1 lipca 2016 r. tzw. Jednolitego Pliku Kontrolnego.

Kto i kiedy zostanie objęty nowymi regulacjami

Zgodnie ustawą z 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 1649) nowy obowiązek raportowania danych w formacie tzw. Jednolitego Pliku Kontrolnego (dalej: JPK) od 1 lipca 2016 r. dotyczyć będzie zasadniczo wszystkich przedsiębiorców prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych.

Dla małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (tj. zasadniczo podmiotów, które zatrudniają średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz których roczny obrót netto nie przekroczył równowartość w złotych 50 milionów euro lub suma aktywów bilansu nie jest wyższa niż równowartość w złotych 43 milionów euro, przewidziano okres przejściowy.

Mali i średni przedsiębiorcy w rozumieniu wskazanej ustawy prowadzący, którzy prowadzą księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, na mocy przepisów przejściowych do 30 czerwca 2018 r. będą przekazywać dane w formacie JPK jedynie fakultatywnie.

Natomiast **od lipca 2018 r.** obowiązkiem przekazywania danych w postaci plików JPK **objęty będzie już każdy przedsiębiorca** prowadzący księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych.

Co z mikroprzedsiębiorcami?

Brak regulacji obowiązków mikroprzedsiębiorców w zakresie JPK w okresie od 1 lipca 2016 r. do końca czerwca 2018 r. może sugerować, że tego rodzaju przedsiębiorcy będą mieli obowiązek przedkładać organom podatkowym dane w jednolitym formacie JPK. Natomiast biorąc po uwagę wprowadzenie okresu przejściowego dla małych i średnich przedsiębiorców można uznać, że ryzyko żądania przez organy podatkowe danych w formacie JPK od mikroprzedsiębiorców prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych w okresie przejściowym jest niskie.

Kiedy będzie stosowany JPK?

Zgodnie z nowelizacją Ordynacji podatkowej obowiązek przekazywania danych w formacie JPK będzie dotyczył każdej procedury podatkowej realizowanej przez organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, tj. czynności sprawdzających (tzw. kontrole krzyżowe), kontrole podatkowe, postępowania podatkowe i kontrolne.

Zakres danych w formie elektronicznej przekazywanych przez podatników urzędnikom odpowiadać ma określonej strukturze logicznej. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych, z uwzględnieniem możliwości wytworzenia jej z programów informatycznych używanych powszechnie przez przedsiębiorców oraz automatycznej analizy danych, zostanie udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projekty struktury JPK

Na chwilę obecną można zapoznać się z projektami struktur logicznych postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych składających się na tzw. Jednolity Plik Kontrolny (JPK) opublikowanymi przez Ministerstwo Finansów 23 grudnia 2015 r.

Projekty struktury JPK są dostępne na stronie Ministerstwa Finansów np. w zakładce Kontrola Skarbowa/Działalność/ Jednolity Plik Kontrolny <http://www.mf.gov.pl/kontrola-skarbowa/dzialalnosc/jednolity-plik-kontrolny>.) Projekty struktur zostały opublikowane w formacie .xsd wymagającym specjalistycznego oprogramowania do jego otwarcia oraz w formacie PDF.

Same projekty struktur określają zakres i format danych, których organy podatkowe będą mogły żądać od podatników. Projekty struktur logicznych JPK zostały podzielone na 7 struktur, tj.:

- ▶ Struktura 1 – księgi rachunkowe,
- ▶ Struktura 2 – wyciągi bankowe,

- ▶ Struktura 3 – magazyn,
- ▶ Struktura 4 – ewidencje zakupu i sprzedaży VAT,
- ▶ Struktura 5 – faktury VAT,
- ▶ Struktura 6 – podatkowa księga przychodów i rozchodów,
- ▶ Struktura 7 – ewidencja przychodów.

Każda ze struktur obejmuje swoim zakresem dane identyfikujące podatnika, jego system księgowy oraz producenta oprogramowania, za pomocą którego wytworzono JPK.

Ponadto, poszczególne 7 struktur JPK obejmuje dane specyficzne dla danego podatku, np. stawki podatku, numery identyfikacyjne na potrzeby rozliczania transakcji wewnątrzwspólnotowych w VAT, czy też kwoty przychodów na potrzeby podatków dochodowych, a także informacje identyfikujące kontrahentów oraz dokumenty.

W ramach prac nad JPK Ministerstwo Finansów przeprowadziło wstępne konsultacje społecznych w zakresie opublikowanych projektów struktur, które trwały do 26 stycznia 2016 r. Na chwilę obecną Ministerstwo nie podsumowało wyników konsultacji społecznych jednakże można założyć, że ich wynik będzie miał wpływ na ostateczny zakres danych wymaganych w ramach JPK.

Sankcje za nieprzekazanie danych w formie JPK

Regulacje prawne w zakresie JPK nie wprowadziły specjalnych sankcji za nieprzekazanie przez podatnika do tego zobowiązanego danych w formie JPK.

W związku z tym, można przyjąć, że podstawową sankcją za nieprzedłożenie danych w formie JPK może być nałożenie kary porządkowej na podstawie art. 262 Ordynacji podatkowej, której maksymalna wysokość w 2016 r. wynosi 2800 zł.

Oprócz tego w przypadku braku przekazania JPK przez podatnika do tego zobowiązanego, istnieje ryzyko uznania takiego zachowania za udaremnienie lub utrudnianie wykonania czynności służbowej w trakcie czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub kontroli skarbowej.

Tego rodzaju ocena może skutkować nałożeniem kary grzywny na osobę odpowiedzialną za sprawy finansowe podatnika na podstawie art. 83 ustawy Kodeks karny skarbowy, której maksymalna wysokość w 2016 r. wynosi 17 769 600 zł.

Jak przygotować się na zmiany

Proces adaptacji na potrzeby JPK powinien obejmować analizę możliwości generowania danych w odpowiednim formacie i zgodnie ze strukturami logicznymi pliku JPK przez systemy księgowe stosowane przez podatników.

Trzeba dostosować rozwiązania organizacyjne

Proces ten powinien obejmować również dostosowanie rozwiązań organizacyjnych obowiązujących w działalności podatników, w tym w szczególności ukierunkowanych na:

- ▶ stworzenie procedur podatkowych zapewniających spójność danych przekazywanych w ramach JPK w przypadku ich generowania w różnych systemach komputerowych,
- ▶ weryfikację istniejących procedur podatkowych pod kątem generowania przez nie wystarczającej informacji dla potrzeb JPK,
- ▶ opracowanie metod reagowania na potencjalne zmiany wprowadzane do JPK przez Ministerstwo Finansów,
- ▶ stworzenie i efektywne stosowanie narzędzia do wewnętrznych kontroli rozliczeń podatkowych na podstawie rozwiązania JPK oraz praktyki administracji podatkowej w zakresie czynności kontrolnych z zastosowaniem JPK.

Ministerstwo Finansów szacuje, że nowe zasady kontroli **w pierwszym roku funkcjonowania mają przynieść dla budżetu dodatkowe 200 mln złotych.**

INNE PODATKI I OPŁATY

Zmiany w podatku od nieruchomości weszły w życie od 1 stycznia 2016 r.

Wraz z początkiem przyszłego roku weszło w życie kilka istotnych dla podatników zmian w podatku od nieruchomości. Większość z nich ma charakter typowo profesjonalny. Nowelizacja ucieszy jednak właścicieli miejsc postojowych w garażach wielostanowiskowych.

Magdalena Płachecka,

doradca podatkowy, autor publikacji z pogranicza prawa gospodarczego i podatkowego

28 lipca 2015 r. w Dzienniku Ustaw pod pozycją 1045 opublikowano ustawę z 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw, która nowelizuje m.in. przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Poniżej przedstawiamy najważniejsze zmiany w podatku od nieruchomości, które już obowiązują.

Opodatkowanie garaży wielostanowiskowych

Kwestia opodatkowania miejsc postojowych w budynkach wielorodzinnych budziła od lat szereg kontrowersji. Gorące dyskusje dotyczyły m.in. instytucji odpowiedzialności solidarnej wszystkich współwłaścicieli nieruchomości za zapłatę podatku. Jej praktyczne zastosowanie sprowadza się do możliwości żądania przez organ podatkowy zapłaty podatku za całą powierzchnię hali garażowej znajdującej się w budynku wyłącznie od jednego lub kilku jej współwłaścicieli.

Dobłą wiadomością dla podatników jest więc modyfikacja wspomnianego przepisu. Od 1 stycznia 2016 r., zgodnie z dodanym do ustawy art. 3 ust. 4a – w przypadku współwłasności w częściach ułamkowych garażu wielostanowiskowego w budynku mieszkalnym, współwłaściciele nie będą odpowiadać za zapłatę podatku solidarnie, lecz w proporcji w jakiej posiadają udział w prawie własności. Oznacza to więc, że od przyszłego roku, właściciel danego miejsca postojowego będzie odpowiadał wyłącznie za zapłatę podatku w kwocie, jak przypada na jego udział we własności garażu.

Nowelizacja nie rozwiąże jednak kolejnego problemu, z którym borykają się właściciele miejsc postojowych, a mianowicie – zróżnicowania stawek podatku. W tym zakresie przepisy nie uległy zmianie. A więc, również w przyszłym roku właściciel lokalu, który nabędzie miejsce parkingowe jako odrębną nieruchomość (w osobnym akcie notarialnym) zapłaci wyższy podatek niż ten, który nabył lokal wraz z miejscem postojowym (jako jedną nieruchomość).

Opodatkowanie części wspólnych nieruchomości

Dzisiaj jest tak, że właściciel lokalu w budynku płaci podatek od części wspólnych nieruchomości według proporcji w jakiej pozostaje powierzchnia posiadanego lokalu do powierzchni użytkowej całego budynku. Po zmianie przepisu proporcję będzie się ustalać jako stosunek powierzchni posiadanego lokalu do powierzchni wszystkich lokali w budynku, co spowoduje zwiększenie kwoty płaconego podatku. Prześledźmy to na przykładzie.

PRZYKŁAD

W budynku o powierzchni 2.000 m² znajduje się 10 lokali o powierzchni 100 m² (czyli łączna powierzchnia lokali to 1.000m²).

Obecnie każdy właściciel lokalu płacił podatek od 1/20 części wspólnej nieruchomości (100/2.000), a zatem połowa powierzchni części wspólnej pozostaje aktualnie poza opodatkowaniem.

Po nowelizacji każdy właściciel zapłaci podatek od 1/10 części wspólnej nieruchomości (100/1.000), wskutek czego cała powierzchnia części wspólnej będzie opodatkowana.

Choć nowelizacja art. 3 ust 5 upol uderzy przede wszystkim w podmioty wykorzystujące niefortunne brzmienie przepisów do optymalizacji w podatku od nieruchomości, to odczują ją również właściciele lokali w budynkach wielorodzinnych, którzy płacą podatek również od części wspólnych znajdujących się w tym budynku.

Nieruchomości niewykorzystywane do działalności gospodarczej

Zmiana w zakresie opodatkowania nieruchomości, które nie nadają się do wykorzystania w działalności gospodarczej jest jedyną, która dotyczy wyłącznie przedsiębiorców. Nowelizacja w tym zakresie ma na celu przede wszystkim doprecyzowanie aktualnie obowiązujących przepisów.

W bieżącym stanie prawnym, budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy, które nie są i nie mogą być wykorzystywane w bieżącej działalności ze względów technicznych, są opodatkowane niższą stawką podatku, zaś budowle w ogóle nie podlegają opodatkowaniu. W związku z tym, że „względy techniczne” nie zostały zdefiniowane w ustawie, powstały wątpliwości, czy wystarczająca do objęcia budynku niższą stawką podatku (względnie wyłączenia budowli z opodatkowania) jest decyzja podatnika o wyłączeniu danego obiektu z użytkowania czy konieczne jest posiadanie urzędowego potwierdzenia o braku możliwości

Nowelizacja rozwiewa wątpliwości podatników, zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, do budynków lub budowli związanych z działalnością gospodarczą nie zalicza się tylko takich obiektów, względem których właściwy organ (nadzoru budowlanego lub górniczego) wydał decyzję ostateczną, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania. Jeżeli więc przedsiębiorca chce skorzystać albo korzystać z preferencji podatkowych przewidzianych we wspomnianych przepisach, to powinien jak najszybciej postarać się o odpowiednią decyzję organu nadzoru, która potwierdzi konieczność wyłączenia danego obiektu z użytku.

Również tę zmianę należy ocenić jako profiskalną, gdyż skutkiem jej wprowadzenie będzie objęcie opodatkowaniem większej liczby obiektów budowlanych.

Podatek do wysokości 100 zł bez zapłaty w ratach

Ostatnia z omawianych zmian dotyczy natomiast w głównej mierze osób fizycznych płacących relatywnie niski podatek od nieruchomości. Dotychczas, bez względu na kwotę zobowiązania, podatnicy płacili podatek od nieruchomości w systemie ratalnym (w podziale na 4 lub 12 rat). Od przyszłego roku, podatnik którego roczne zobowiązanie nie przekracza 100 zł zapłaci podatek jednorazowo. W przypadku osób nieprowadzących działalności płatności trzeba będzie dokonać w terminie pierwszej raty, tj. do połowy marca danego roku. Zmiana ta, choć globalnie wydaje się być mało istotna, może spowodować znaczny wzrost kosztów eksploatacji mieszkań w pierwszym kwartale roku.

Na koniec warto dodać, że omówiona nowelizacja nie zamyka tematu zmian w podatku od nieruchomości. Zmiany w tym zakresie wejdą za sprawą nowelizacji ustawy – Prawo budowlane, do przepisów której często odwołuje się upol.

§ Podstawa prawna:

- ustawa z 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 28 lipca 2015 r. poz. 1045).

W 2016 roku podatek od nieruchomości oraz inne stawki podatków i opłat lokalnych w dół

Maksymalne stawki podatków i opłat lokalnych w 2016 roku są niższe o 1,2% w stosunku do obowiązujących w 2015 roku obecnie.

Sylwia Maliszewska,
ekspert podatkowy

Górne granice stawek kwotowych zmieniają się co roku w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w stosunku

do analogicznego okresu z poprzedniego roku. Wynika to z art. 20 ust. 1 ustawa z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.).

Wskaźnik cen jest ustalany na podstawie komunikatu prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Z komunikatu prezesa GUS z 15 lipca wynika, że ceny towarów i usług w I półroczu tego roku w odniesieniu do analogicznego okresu 2014 r. spadły o 1,2%.

A to wpływa na przeliczenie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych, które obowiązują w 2016 roku.

Rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatków i opłat lokalnych. Nie mogą być one jednak wyższe niż maksymalne.

Podatek od nieruchomości w 2016 roku

1) od gruntów:

- ▶ związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – **0,89 zł** od 1 m² powierzchni (w 2015 roku **0,90 zł**),
- ▶ pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **0,47 zł** od 1 m² powierzchni (tak samo jak obecnie);

2) od budynków lub ich części:

- a) mieszkalnych – **0,75 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej (tak samo, jak obecnie),
- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – **22,86 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej (obecnie **23,13 zł**),
- c) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – **10,68 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej (obecnie **10,80 zł**),
- d) związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – **4,65 zł od 1 m²** powierzchni użytkowej (obecnie **4,70 zł**),
- e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – **7,68 zł** od 1 m² powierzchni użytkowej (obecnie **7,77 zł**);

Podatek od środków transportu

Od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej:

- a) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie – **811,60 zł** (w 2015 r. 821,45 zł),
- b) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie – **1353,94 zł** (w 2015 r. 1.370,38 zł),
- c) powyżej 9 ton – **1624,72 zł** (w 2015 r. 1.644,45 zł),
- d) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton – **3100,42 zł** (w 2015 r. 3.138,07 zł).

Od ciągnika siodłowego lub balastowego:

- 1) przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton – **1895,48 zł** (w 2015 r. 1.918,50 zł);
- 2) przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów:
 - ▶ do 36 ton włącznie – **2396,41 zł** (w 2015 r. 2.425,51 zł),
 - ▶ powyżej 36 ton – 3100,42 zł (w 2015 r. 3.138,07 zł).

Od przyczep lub naczep:

- a) które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego – **1624,72 zł** (w 2015 r. 1.644,45 zł),
- b) które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego:
 - ▶ do 36 ton włącznie – **1895,48 zł** (w 2015 r. 1.918,50 zł),
 - ▶ powyżej 36 ton – **2396,41 zł** (2.425,51 zł).

Inne podatki i opłaty

Rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat, z tym że:

- ▶ stawka **opłaty targowej** nie może przekroczyć dziennie **758,47 zł** (w 2015 r. 767,68 zł dziennie),
- ▶ •stawka **opłaty miejscowej** w miejscowościach posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach, nie może przekroczyć dziennie **2,18 zł** (w 2015 r. 2,20 zł dziennie),
- ▶ stawka opłaty miejscowej w miejscowościach posiadających status obszaru **ochrony uzdrowiskowej** nie może przekroczyć dziennie **3,10 zł** (w 2015 r. 3,13 zł dziennie),
- ▶ stawka **opłaty uzdrowiskowej** nie może przekroczyć dziennie **4,27 zł** (w 2015 r. 4,32 zł dziennie),
- ▶ stawka opłaty **od posiadania psów** nie może przekroczyć rocznie od jednego psa **120,05 zł** (w 2015 r. 121,50 zł rocznie od jednego psa).

§ Podstawa prawna:

- ▶ art. 20 ust. 1 i ust. 2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.),
- ▶ obwieszczenie ministra finansów z 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. (M.P. z 2015 r. poz. 735).

PRZETESTUJ BEZPŁATNIE PRZEZ 7 DNI!

Jedyny portal, w którym uzyskasz
odpowiedzi na swoje pytania
od najlepszych ekspertów

Korzystając z Portalu FK, otrzymujesz:

Prawo do indywidualnego
kontaktu z ekspertami
i zadawania im pytań

Nielimitowany dostęp
do PORADNI, czyli stale
powiększającej się
i codziennie aktualizowanej
bazy porad

Codziennie nowości
z zakresu rachunkowości,
podatków, kadr, płac i ZUS
z praktycznym komentarzem

Dostęp do szkoleń
online i materiałów video
na temat zmian
w prawie

Dostęp do ponad 2 400
aktualnych narzędzi dla
księgowych i kadrowych
– największa baza

Wyselekcjonowane treści
dla firm, dla sektora
publicznego i NGO

Przetestuj Portal FK BEZPŁATNIE

3 proste kroki do uzyskania 7-dniowego bezpłatnego dostępu:

1

Wejdź na stronę www.portalfk.pl/test

2

Wypełnij formularz rejestracyjny

3

Odbierz wiadomość z linkiem aktywującym bezpłatny dostęp

www.portalfk.pl/test

Propozycja dotyczy
NOWYCH użytkowników

Więcej ebooków
o tematyce finansowo-księgowej:
www.fabrykawiedzy.com

2BY56

ISBN 978-83-269-4797-1